

Energien under pandemin

TEXT: KRISTINA SÖHNGEN NORÉN

Under våren 2020 matades vi med allvarliga budskap: träffa bara människor i ditt eget hushåll, håll avstånd, tvätta händerna, jobba hemifrån och så vidare. Ja, det där är ju något som numera sitter i ryggraden hos oss alla. Vi uppmanades att stanna hemma, jobba hemma, äta hemma, handla hemma och leva våra liv hemma. Det absolut viktigaste var att inte bli sjuk men säkert var det många sytokar med mig som mitt i detta kaos tänkte med förväntan på hur mycket sytid man plötsligt skulle få. Självt satte jag igång med liv och lust. Jag skrev listor över allt jag planerade, för nu tusan fanns det ju möjlighet att sy klart alla ufo:n, testa nya tekniker, göra något av alla ensamma block, göra något roligt med alla scraps, sortera tyger och helt enkelt komma ner i botten på alla projektpåsar vilket skulle ge energi och kreativitet för nästa projekt sen när den här ofrivilliga isoleringstiden var över.

Jag började med att gå igenom alla projektpåsar. En påse med block i fula färger, en annan påse med en halvsydd väska där jag köpt för lite mellanlägg, ett mjukisdjur som väntade på stoppning, metervis med småbitar sydda på kassaremsor och ytterligare några oavslutade projekt. Inget som egentligen tilltalade mig.

DOTTERN VÄNTAR TVILLINGAR – ja, innan jag ger mig på mina ufo:n behöver jag nog först sy ett kryptäcke av små rutor. Det blir i rött och gult – jättefint. Men vänta, tvillingar, jag behöver nog sy ett till så det blir rättvist. Det går fort. Fler rutor, nu i rött och rosa så de kan skilja sina täcken åt. Det här var ett roligt projekt! Sen var det ju de där projektpåsar... Njae, jag lägger tillbaka dem i sin låda. Kanske de känns roligare om ett tag. I min plan att testa nya tekniker ägnar jag många timmar åt Youtube för att hitta något som lockar men inte heller där klickar det till och leder till handling.

Visst är det märkligt att även om man har all tid i världen så har man ingen energi? Under de snart 18 månaderna som vi har levt i detta undantagstillstånd har energin verkligen gått upp och ner. Att inte få träffa nära och kära, inte få vara på jobbet, inte få delta i vanlig kursverksamhet, syträffar, körövningar, träningar, sammanhang har visat för var och en av oss vad som verkligen är viktigt. Det som normalt ger energi och styrkraft i livet har plötsligt blivit något hotfullt och varifrån ska man då få näring?

NÄR JAG SER TILLBAKA till början av pandemi-tiden när jag hade mängder med planer på allt jag skulle sy har jag bara gjort en bråkdel. Vissa dagar har varit roliga och det har känts givande att hänga vid symaskinen men andra dagar har världens roligaste hobby bara känts meningslös och tråkig. Att få mycket sytid är i sig inte nyckeln till energi och syglädje utan behöver kombineras med avkoppling, kreativitet och gemenskap – både i hemmet och utanför. Snart är vi där igen!

”Visst är det märkligt att även om man har all tid i världen så har man ingen energi?”

ILLUSTRATION: CHRISTINA KJELLSTRAND